

ПОУЧЕНИЕ II.

За

МОЛИТВАТА.

На 17-та Недѣля по Петдесѣтница.

Какво трѣбва да правимъ, слѣдшатели, като са слѣдчи да не полѣчимъ отъ Бога онова, което смы МѸ просили, макаръ то и да е било нѣщо добро, и да смы МѸ го просили отъ всичката си дѣша и съ раскайваніе за грѣховеѣ си?— Какво да правимъ? Трѣбва да продължавамы повече и повече да са молимъ, че тогази ще полѣчимъ онова, за което са молимъ.

Хананейската жена, за която са споменѣва въ сегашното Евангеліе, представява ни най вѣрно доказателство за този предметъ. Нейната дѣщерѣ была бола: държалъ ѣ не чистъ дѣхъ. Исусъ Христосъ явилъ са въ тѣзи страна дѣто живѣла та. Като знала за Неговата чюдодѣйствена сила, Хананейската жена поспѣшила при него и зела да Го моли да исцѣри дѣщерѣ ѣ. І. Христосъ отъ първо неотговаралъ ни дѣма на прозвата ѣ; та безъ да глѣда на това не отстѣпвала отъ Него? І. Христосъ ѣ отказалъ, но та все не преставала отъ да Го моли, и моли. Я какъ, са свършило това?—Молбата на тѣзи майка са послѣдала: дѣщерѣ ѣ скоро оздравѣла.(1) Но не само Хананейската жена са молила толкози дѣла-

[1] Мат. 15, 22—28.